Dosarul nr. 2-18582/23 2-23129867-12-2-08092023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 septembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Constantin Roșca, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, pricina civilă la cererea de chemare în judecată în interesele Organizației Creditare Nebancare „Microinvest" Societate cu Răspundere Limitată către Mariț Ivan cu privire la încasarea datoriei contractuale, a penalității, precum și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 07 septembrie 2023 O.C.N. „Microinvest" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mariț Ivan cu privire la încasarea datoriei contractuale, a penalității, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată O.C.N. „Microinvest" S.R.L. a invocat că la 04 noiembrie 2021 a încheiat cu Mariț Ivan contractul de credit nr. 21170057196, potrivit căruia ultima a primit un credit în sumă de 67000 lei, cu o dobândă stabilită de 5%, pe un termen de 48 luni.

Menționează că prin ordinul de eliberare a numerarului nr. 1526 din 04.11.2021 a fost eliberat pârâtului Mariț Ivan suma de bani conform contractului.

Conform pct. 1.4 din contract, părțile au prevăzut că debitorul va achita un comision de administrare lunară a creditului în mărime de 3 % lunar, care se calculează la soldul creditului.

Potrivit pct. 6.1 din contract, părțile au prevăzut că pentru neachitarea în termen a creditului, creditorul este în drept să calculeze, iar, debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 1%, calculată la creditul restant pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanță și până la data achitării efective a plății.

Susține că pârâtul Mariț Ivan a înregistrat în repetate rânduri datorii la tranșele creditului și dobânda aferentă. Despre acest fapt a fost înștiințat prin telefon și în scris, însă, fără rezultat.

În scopul soluționării extrajudiciare a litigiului, reclamantul a preîntâmpinat pârâtul despre existența și mărimea datoriilor, despre obligația de a restitui suma creditului și de a plăti dobânzile aferente și penalitățile, precum și despre intenția reclamantului de a acționa în judecată, în cazul în care nu se vor efectua plățile conform contractului.

Astfel, O.C.N. „Microinvest" S.R.L., cu concretizările ulterioare, solicită încasarea din contul pârâtului Mariț Ivan a datoriei în sumă totală de 63934,35 lei, dintre care: - soldul creditului – 53544,50 lei, dobânda aferentă – 1118,48 lei, comision 5275,50 lei,

penalități – 3995,87 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat de 1918,03 lei, precum și a cheltuielilor de executare a actelor judiciare, în mărime de 2700 lei.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) Codul de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 septembrie 2023 s-a primit în procedura de examinare ca cerere cu valoare redusă cererea de chemare în judecată și s-a acordat pârâtului Mariț Ivan termen de 30 zile pentru depunerea referinței, (f.d. 23-24).

În conformitate cu art. 276^4 alin. (2) Codul de procedură civil, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Pârâtul Mariț Ivan nu a recepționat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate expediate la adresa de domiciliu, fapt confirmat prin avizul de recepție, (f.d. 40-41), respectiv nu a depus referință și judecătorul a soluționat cauza în baza materialelor anexate la dosar în conformitate cu art. 276^4 alin. (2) Codul de procedură civilă.

Aprecierea judecătorului:

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N. „Microinvest” S.R.L., din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Iar, art. 276^4 Codul de procedură civilă stabilește că instanța soluționează cauza și

adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod.

Din materialele cauzei se atestă că la data de 04 noiembrie 2021, O.C.N. „Microinvest" S.R.L. a încheiat cu Mariț Ivan contractul de credit nr. 21170057196, potrivit căruia ultima a primit un credit în sumă de 67000 lei, cu o dobândă stabilită de 5%, pe un termen de 48 luni, (f.d.14-16).

Prin ordinul de eliberare a numerarului nr. 1526 din 04.11.2021 a fost eliberat pârâtului Mariț Ivan suma de bani conform contractului, (f.d.17).

Conform pct. 1.4 din contract, părțile au prevăzut că debitorul va achita un comision de administrare lunară a creditului în mărime de 3 % lunar, care se calculează la soldul creditului.

Potrivit pct. 6.1 din contract, părțile au prevăzut că pentru neachitarea în termen a creditului, creditorul este în drept să calculeze, iar, debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 1%, calculată la creditul restant pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanță și până la data achitării efective a plății.

Potrivit graficului de rambursare a împrumutului la contractul nr. 21170057196 din 04 noiembrie 2021, Mariț Ivan urma să ramburseze creditul în 48 rate, cu dobândă totală de 8073,36 lei și un comision total de 38754,75 lei.

Potrivit extrasului din cont privind plățile efectuate în temeiul contractul de credit nr. 21170057196 din 04 noiembrie 2021, pentru perioada 04.11.2021 – 03.07.2023, Mariț Ivan a achitat la contul O.C.N. „Microinvest" S.R.L. suma totală de 37018,50 lei, ce constituie soldul creditului în sumă de 13455,50 lei, dobânda contractuală în sumă de 3812,84 lei, comision în sumă de 18397,66 lei, precum și penalitate în mărime de 1352,50 lei, (f.d. 21).

Iar, în temeiul certificatului privind creanțele Microinvest SRL, se atestă că conform contractului de credit nr. 21170057196 din 04 noiembrie 2021, datoria este constituită din: soldul creditului – 53544,50 lei, dobânda aferentă – 1118,48 lei, comision – 5275,50 lei, penalități – 3995,87 lei, (f.d.20).

O.C.N. „Microinvest" S.R.L. că la 03.04.2023 a expediat în adresa pârâtului somația nr. 173707, prin care a solicitat achitarea datoriei, acesta fiind ignorată, (f.d.18-19).

În contextul pretențiilor deduse judecății, judecătorul notează că potrivit prevederilor art. 308 din Codul civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

În acest context, conform prevederilor art. 992 din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se

modifică sau se sting raporturi juridice, şi căruia îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Astfel, conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În corespundere cu prevederile art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul dispoziţiilor de la art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

De asemenea, conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

Conform art. 1763 aliniatele (1) și (2) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris.

Este de evidențiat că în baza prevederilor art. 1763 aliniatele (3) și (4) din Codul civil, faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul. Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii.

În corespundere cu art. 1764 alin. (1) Cod civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.

Iar, în baza art. 1765 Cod civil, în afară de dobîndă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Conform prevederilor art. 1242 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutătorul) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În conformitate cu prevederile art. 1244 Cod civil, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobînzi, a cărei rată anuală nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobînzii. În sensul prezentului alineat, rata de referință CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Națională a Moldovei, în baza cotațiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor bănești în lei moldovenești la alte bănci, pe termen de 12 luni. Interdicţia prevăzută la alin. (1) nu se

aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanţelor, Banca Naţională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociaţiile de economii şi împrumut, organizaţiile de creditare nebancară, în temeiul împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanțare participativă, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege. Rata dobînzii prin care se încalcă dispozițiile alin. (1) se reduce de drept pînă la rata maximă permisă conform alin. (1). Orice clauză contrară este nulă. În sensul prezentului articol, prin dobîndă se înțelege atît sumele socotite în bani cu acest titlu, cît și alte prestații, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul se obligă drept preț al utilizării împrumutului. Suma de bani împrumutată este purtătoare de dobîndă din ziua în care a fost remisă împrumutatului. Se plătește dobîndă la expirarea fiecărui an pentru perioada dintre momentul indicat la alin. (5) și cel al restituirii împrumutului dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care împrumutatul nu plătește dobînda în termen, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a împrumutului și a dobînzii aferente.

În temeiul art. 1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

În acord cu dispozițiile de la art. 1248 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractual nu prevede altfel; dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art.864 alin.(2) și (4).

Prin urmare, părțile fiind în relații contractuale, în virtutea cărora și-au asumat drepturi și obligații sinalagmatice, sânt responsabile în egală măsură de executarea acestora, reieșind din prevederile normelor legale precizate, în modul corespunzător și în termenii stabiliți, în conformitate cu prevederile Legii sau ale contractului.

În temeiul art. 1 și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, scopul prezentei legi este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecției intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiții echitabile pentru obținerea creditelor de consum, precum şi prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori. Domeniul de reglementare al prezentei legi sunt contractele de credit pentru consumatori.

Totodată, conform art. 3 din aceeași Lege, prin *contract de credit pentru consumatori* se înțelege contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amânare la plată, împrumut sau alte facilități similare, cu excepția contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de același fel, atunci când consumatorul plătește pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor; iar, *costul total al creditului pentru consumatori* reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sânt cunoscute de creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sânt incluse în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit

clauzelor şi condiţiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii.

În continuare, potrivit reglementărilor de la art. 14 alin. (2) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, dobânda de întârziere se calculează în bază de procent fix şi se aplică la sumele restante în conformitate cu prevederile contractului de credit, cu excepția sumelor provenite din calculul dobânzii.

Reieșind din circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, judecătorul ajunge la concluzia că între părțile litigiului, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Potrivit speței, urmează a fi verificate sub aspectul legalității clauza contractuală specificată în contractul de credit din 04 noiembrie 2021, pct. 1.4 din contract, referitor la obligația debitorului privind achitarea unui comision de administrare lunară a creditului în mărime de 2 % lunar. Or, potrivit solicitărilor formulate de reclamanta O.C.N. „Microinvest" S.R.L., se revendică inclusiv plățile aferente contractului de credit nebancar compuse din comision în mărime de – 5275,50 lei.

În temeiul art. 328 alin. (1) din Codul Civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces. Alin. (2), nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părțile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

În corespundere cu prevederile art.329 alin. (1) Cod civil, statuează că, în contractele cu consumatorii sânt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție). Nulitatea de protecție operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

În corespundere cu prevederile art. 1069 Cod civil, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terț au fost propuse de către profesionist. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părți și care nu a fost negociată individual.

În temeiul celor statuate la art. 1170 alin. (1) Cod civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă

cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.

În baza prevederilor de la art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Iar, potrivit art. 1072 Cod civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul. Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist și un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin. (1) din prezentul articol și art. 1075. Listele prevăzute de articolele menționate la alin. (2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

În acord cu prevederile art. 1075 alin. (1) Cod civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 și 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art. 1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; și e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Conform dispozițiilor art. 1076 alin. (1) Cod civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă.

În baza art. 1077 alin.(1) pct.3) Cod civil, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect - obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

La fel, în conformitate cu art. 1079 Cod civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauzele indicate la art. 1077 alin.(1) pct.l)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

Potrivit art. 3 din Directiva 93/13 CEE, o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil și, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei.

Pe cale de consecință, raportând situația de fapt la normele de drept material citate, judecătorul apreciază caracterul abuziv al clauzei contractuale în partea ce se referă la comisionul pentru serviciile prestate de 2 % lunar, adică, în total 38754,75 lei.

Judecătorul consideră că obligarea împrumutatului, în baza unui contract de credit preformulat la plata comisionului de monitorizare, urmează a fi calificată ca fiind contrară cerințelor de bună-credință impuse împrumutătorului, în calitatea sa de comerciant, în sensul normelor legale sus-enunțate.

Or, împrumutătorul nu a făcut dovada faptului că a negociat clauza cu privire la stabilirea comisionului de monitorizare, și nu a indicat nici un criteriu pentru a clarifica modul de calcul al acestuia, din ce constă activitatea întreprinderii, care sunt serviciile prestate la monitorizarea și administrarea împrumutului, pentru care se încasează comisionul dat și nici pentru care servicii se încasează această sumă.

În acest context, judecătorul ajunge la concluzia că suma pretinsă cu titlu de comision reprezintă o dobândă camuflată care are scopul clar, de a ademeni clienții prin stabilirea unei dobânzi declarate mai redusă.

În condiţiile enunţate, clauza cu privire la comisionul de monitorizare nu este negociată de părți, este abuzivă și respectiv este pasibilă de a fi anulată. Or, caracterul de adeziune al contractului şi inexistenţa unui consimțământ valabil, impun declararea de către instanță a nulității clauzei abuzive care impune dobânzi camuflate sub denumirea de ”comisioane”.

Într-o altă ordine de idei, conform art. 947 Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

În temeiul art. 943 alin. (1), (3) și (4) Cod civil, dobînda, dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului). Dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea nu se poate capitaliza. Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului articol este lovită de nulitate absolută. Cu toate acestea, prin contractul de cont curent sau de depozit ori de alt cont de plăți se poate deroga de la dispozițiile prezentului articol.

Conform calculului desfășurat al penalității, atașat la actele cauzei, (f.d.22), se atestă precum că penalitatea a fost calculată aferent sumelor cu titlu de sold credit restant, dobândă restantă și comisionului restant, rezultând o penalitate în mărime totală de 3995,87 lei, ceea ce este contrar normelor legale sus-enunțate.

Or, penalitatea urmează a fi calculată doar sumei de bază a obligației pecuniare.

Astfel, conform calculului penalității doar aferent soldului creditului restant, pentru perioada de referință indicată de reclamanta O.C.N. „Microinvest” S.R.L., ar rezulta o penalitate de 2784,31 lei.

Prin urmare, judecătorul, pentru aceste raționamente, conchide în favoarea constatării nulității a sumei penalității calculate de reclamanta O.C.N. „Microinvest” S.R.L., în partea în care depășește suma de 2784,31 lei.

În continuare, după cum a fost stabilit, pârâtul Mariț Ivan a achitat la contul O.C.N. „Microinvest” S.R.L. suma totală de 37018,50 lei, ce constituie soldul creditului în sumă de 13455,50 lei, dobânda contractuală în sumă de 3812,84 lei, comision în sumă de 18397,66 lei, precum și penalitate în mărime de 1352,50 lei.

În această ordine de idei, judecătorul conchide asupra temeiniciei solicitărilor din cererea de chemare în judecată depusă de către O.C.N. „Microinvest” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei contractuale sub forma corpul creditului, a dobânzii contractuale și a penalității (în mărimea sus-stabilită), acestea, fiind pasibile de a fi admise, iar, solicitarea privind încasarea comisionului, urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În această ordine de idei, judecătorul va dispune încasarea din contul lui Mariț Ivan, în beneficiul Organizației Creditare Nebancare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată, a sumei de 39049,63 lei (53544,50 lei (suma corpului creditului solicitată) – 18397,66 lei (comisionul efectiv achitat, constatat ca fiind unul abuziv, prin urmare, nul) + 1118,48 lei (dobânda contractuală) + 2784,31 lei (penalitatea) = 39049,63 lei) cu titlu de datorie la corpul creditului.

În acest sens, conform prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Totodată, conform prevederilor art. 83 aliniatele (1) și (2) din Codul civil, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, conform Legii taxei de stat.

Potrivit art. 90 lit. h) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de executare a actelor judiciare.

În altă ordine de idei, se notează că în baza prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Din considerentele menționate supra, judecătorul ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtului Mariț Ivan, în beneficiul O.C.N. „Microinvest” S.R.L., suma de 1171,49 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, proporțional acțiunii admise, precum și suma de 2700 lei cu titlu de cheltuieli pentru executare a actelor judiciare, în rest, suma care depășește cuantumul cheltuielilor de judecată, de respins ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 276^2, 276^4, 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova,–

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată în interesele Organizației Creditare Nebancare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată către Mariț Ivan cu privire la încasarea datoriei contractuale, a penalității, precum și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul lui Mariț Ivan, născut la *****cod numeric personal *****domiciliat în ***** în beneficiul Organizației Creditare Nebancare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată, cod fiscal 1003600053518, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Renașterii Naționale, nr. 12, suma de 39049 (treizeci și nouă mii patruzeci și nouă) lei și 63 bani cu titlu de datorie la corpul creditului, suma de 1171 (una mie una sută șaptezeci și unu) lei și 49 bani cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, suma de 2700 (două mii șapte sute) lei și 00 bani cu titlu de cheltuieli de executare.

În rest, se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată în interesele Organizației Creditare Nebancare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată către Mariț Ivan cu privire la încasarea datoriei contractuale, a penalității, precum și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile din data adoptării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecătorul Constantin Roșca